

[Diderichsen.]

den videnskabelige baggrund, som spiller så stor en rolle for hele vor samfundsudvikling, og også om andre fag inden for videnskaben, som måske ikke direkte spiller en rolle for selve samfundsudviklingen, men som dog i høj grad hører med til hele udfoldelsen af vort moderne, civiliserede liv i vesteuropæisk betydning, tror jeg altså, man skulle prøve på i første omgang at holde sig mere til jorden og gå en ganske jævn vej, f. eks. ved et sådant internt udvalg af medlemmer af folketinget, som så i første omgang kunne optage de nødvendige kontakter med videnskabsmændene.

Jeg har lyst til at sige til slut, at når man taler om forholdet mellem politisk handling og videnskabelig forskning, så er det, som springer mest i øjnene, videnskabens positive betydning for politikerne på grund af dens oplysning, orientering og viden, men man må heller ikke glemme den anden side af sagen: at videnskabens betydning er begrænset. En af de principielle hovedopgaver for en sådan dialog mellem politiker og videnskabsmand måtte ligge i at finde den rette grænse for denne samvirken, den rette grænse for videnskabernes betydning for den politiske handling. Men disse både teoretiske og praktiske problemer bør drøftes, og jeg slutter derfor igen med at understrege, at vi fra vor side finder ideen udmærket og håber på den bedst mulige realisation, uden at man opretter et stort og tungt virkende apparat, som snarere vil næmme end fremme dette gode formål.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): Jeg vil gerne, foranlediget af de bemærkninger, som bl. a. det ærede medlem hr. Bømholt og det ærede medlem hr. A. C. Normann gjorde, sige, at jeg selvfølgelig er helt parat til at formidle enhver ønskelig kontakt imellem det udvalg, som nu formentlig bliver nedsat, og forskningens fællesudvalg.

Der er jo sket det, siden denne sag var til behandling sidste gang — som også det ærede medlem hr. A. C. Normann gjorde opmærksom på det — at dette forskningens fællesudvalg, som regeringen traf beslutning om i februar måned, nu er blevet nedsat i september, og der vil formentlig

i udvalget vedrørende dette forslag blive nærmere lejlighed til — hvis udvalget ønsker det — at redegøre for, hvad der er opgaven for forskningens fællesudvalg. Jeg vil dog også gerne her, da det hører naturligt hjemme i denne debat, pege på, at det bl. a. har fået til opgave at rådgive, ikke alene regeringen begribeligvis, men regering og folketing i forskningsanliggender ud fra almene synspunkter og endvidere at søge den samlede forsknings situation, dens behov og dens problemer belyst. Vi har også bedt forskningens fællesudvalg om at være rede til at tage initiativ med hensyn til den mest hensigtsmæssige opbygning af vore forskningsorganisationer og søge, hvad der er vældig vigtigt, at skaffe en samlet oversigt over forskningsvirksomheden i Danmark.

Der er vel ingen, der kan være i tvivl om, at vi i de kommende år kommer til at yde forskningen stærkt stigende beløb og vel også — nu ser jeg, at den højtærede finansminister ikke er her, men jeg vover at sige det alligevel — stigende i et stærkere tempo end budgetteret i øvrigt. Det bliver nødvendigt, ikke just for forskningens skyld, men simpelt hen for det fortsatte fremskridts skyld både i kulturel og i materiel henseende, og da er det selvfølgelig afgørende vigtigt, at vi er rådgivet så godt, som vi overhovedet kan være.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at ud over at udvalget, som det blev nævnt, kan tage initiativ til afholdelse af kontaktkonferencer mellem forskere, politikere og erhvervsfolk med en almindelig drøftelse af videnskabens stilling og vilkår, var det også tanken, at udvalget én gang om året skulle afgive en beretning til regering og folketing, der kunne danne grundlag for en drøftelse i tinget af forskningens samlede situation. Som jeg tror jeg nævnte det i foråret, synes jeg, det er vældig vigtigt, at vi på den måde får én lejlighed årligt til her i tinget at drøfte forskningens forhold, løsgjort fra foreliggende lovforslag og finanslov og andre ting, at vi simpelt hen får en mulighed for at få en virkelig dybtgående behandling af forskningens problemer her i folketinget én gang om året.

Jeg skal som sagt være til rådighed for udvalget i det omfang, man måtte ønske